"Allahov Poslanik nije nikoga udarao, ni ženu, ni slugu, osim kada bi bio u (džihadu) borbi na Allahovom putu. I nikada se nije svetio (osvećivao) zbog sebe, osim kada bi se kršile Allahove zabrane, pa bi kažnjavao (svetio se) zbog Uzvišenog Allaha."

Od Aiše, radijallahu 'anha, se prenosi da je rekla: "Allahov Poslanik nije nikoga udarao, ni ženu, ni slugu, osim kada bi bio u (džihadu) borbi na Allahovom putu. I nikada se nije svetio (osvećivao) zbog sebe, osim kada bi se kršile Allahove zabrane, pa bi kažnjavao (svetio se) zbog Uzvišenog Allaha."
[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Jedna od Poslanikovih vrlina jeste i to da on nikada nije udario ni životinju niti šta drugo, ni žene, ni sluge. On nije udarao ni ono što se po običaju udaralo, a pogotovo nije udarao ono što se ne udara. Udarao je samo u borbi na Allahovom putu, kada se Allahova riječ uzdizala. On nije nikome nažao učinio, kao što su njega nevjernici ranjavali u glavu i kada mu je zub izbijen i sl. Sve je to on oprostio i blag je bio, nije se osvećivao, osim u slučaju kada se radilo o Allahovim granicama.

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/6391